



Heips!!!

Meeri Mustonen

Nyt vuonna 2006 lippukunnassamme tapahtuu uusia asioita. Viestintää on pyritty kehittämään ja tämä Kameli onkin yksi kehityksen tuloksista.

Suurin haaste lippukunnallemme vuodelle 2006 on uusien partiolaisten rekrytointi. Kaskipartio on huolestuttavasti alkanut vanhentua ja tyttöistyä. Kaskipartio on sekalippukunta ja sellaisena haluamme pysyäkin plus että olemme nuorisojärjestö. Eli syksyllä alkaa uusien jäsenten rekrytointi erityisesti poikien keskuudessa.

Otamme uusia jäseniä mieluiten syksyisin, mutta ryhmissämme on tilaa, joten jos nyt tiedät pikku veljes/siskosi tai kaverisi haluavan mukaan partioon, niin ei muuta kuin ottamaan yhteyttä Sampoon tai Akelaan. Ai mitä ne ovat? Vieraila osoitteessa www.kaskipartio.fi

Yleisesti vuonna 2006 pyritään tekemään Partiota tunnetummaksi ei-partiolaisille. Tähän liittyen on huhtikuun Partioviikosta (17. - 23.4.) suunniteltu erittäin näkyvää tapahtumaa Helsingin keskustaan ja lähiympäristöön. Meillä on mm. mahdollisuus leirytyä yhdeksi yöksi Senaatintorille ennen paraattia, jossa Kaskipartiolaisten tietenkin lunastavat paikkansa Helsingin toiseksi suurimpana lippukuntana, osallistumalla runsaslukuisesti paraatiin sunnuntaina 23.4.

Nähdään siis paraatissa!!

TOIMITUS

Päätoimittaja:

Meeri Mustonen
Toimitussihteeri:
Petteri Lammi

Taitto:

Aino Pirttilä
Karoliina Skyttä

Toimittajat:

Jarno Leppänen
Karoliina Skyttä
Petteri Lammi

Valokuvat:

Pilvi Lehtonen
Karoliina Skyttä
Markus Kuosmanen

Kuvitus:

Hilla Rudanko

Bussikyttä, lipunnostoja ja Kuoma-kenkiä

Karoliina Skyttä

Kiljavan Kassulla Nurmijärvellä ei ole tänä viikonloppuna hiljaisinta. Kaksi bussilastillista energisiä partiolaisia on saapunut nimittäin paikalle, sillä kukapa ei jäisi pois Kaskipartion vuotuiselta lippukuntaretkeltä! Tälläkin kerralla mukana on yhteensä 70 henkeä. Jo aiemmin paikalle saapuneet Mesikämmenit katselevat mökinsä ikkunoista bussien purkua ja yleistä sählintä. Johtajat huutelevat ohjeitaan, sudenpentu juoksevat kilpaa bussien ympärillä ja vartiolaisten yrittävät löytää rinkkojaan lumikasasta, sillä lunta Nurmijärvellä on! Joidenkin pään lumi panee pyörälle, Härdellin pojat alkavat lumisotaa ja sudarit hyppivät kilpaa lumikasaa.

Lauantaiaamuun herätään musiikin tunkeutuessa paksujen palo-ovien läpi, sillä muita ovia ei Kassulla pahemmin ole, vessankin ovi on paloturvall-



linen. Lippu köytetään salkoon ja suunnataan kohti rasteja, joilla mennään hämähäkin seitin läpi, ajetaan junaa ja rakennellaan krassiippiikkuvioita. "Pakko teidänkin on onnistua tässä, kun kaikki edelliseltäkin on onnistuneet", sanoo Mika Pursiainen viimeiselle ryhmälle, joka hänen rastillaan käy. "No ehkä niillä edellisillä ei ollut varpaat, sormet ja nenä niin jäässä kuin meillä!" tulee ryhmältä vastaan ja tehtävä jää puolitiehen.

Lähtöpäivän lipunlaskussa



ilmoittaa yksi sudaripojista, että joku on ottanut hänen Kuoma-kenkensä ja hänellä eripariset kengät, joista kumpikaan ei ole hänen. Mutta kun riviä kierretään Maijan johdolla ympäri ja kenkiä tarkistellaan, löytyvät lopulta kadonneetkin yksilöt. Mutta ei ole retkeä ilman Kuoma-kenkiä!

Toimintakalenteria tulkitsemassa

Aino Pirttilä & Karoliina Skyttä

JN= Johtaja Neuvosto johtajille
Hiihtis= Hiihtolomaleiri kaiken ikäisille Kaskipartion kämpällä Siuntiossa.

II-lk:n riihitys= vartiolaisten tasosuoritus kolmannen luokan riihittäneille

Renkaidenvaihto= rahanke-ruutempaus Torpparinmäen S-marketilla, vaihdetaan autoihin kesärenkaita

Partioviikko= Partioviikolla partio näkyy, mm. paraatin muodossa Helsingin keskustassa.

Yrjönpäiväjuhla= Partiolaisten juhla Paloheinän kirkolla klo:18-20

Kevätretki= Lippukunnan yhteinen päiväretki

Norjan vaellus= 7 päivää kestävä vaellus Norjassa yli 16-vuotta täyttäneille

Ilmopäivä= Uudet partiolaisten ilmoittautuvat Kaskipartioon

Syyskauden avajaiset= Syyskausi julistetaan alkaneeksi koko lippukunnan yhteisessä juhlatilaisuudessa



Vuosikokouksen antia; virkailijat ja pestatut vuodelle 2006

Petteri Lammi

Lippukunnanjohtaja: Meeri Mustonen
Hallitus: Petteri Lammi apulaislippukunnanjohtaja
Annika Alervo sihteeri
Maija Piekkala sudenpentuvastaava
Jaakko Ilola vartiolaistsvastaava
Mimmi Laaksonen vaeltajavastaava
Arttu Hult otto-maatti
Akela: Eeva-Maija Ryymin
Sampo: Paula Laurila ja Laura Honkanen

Valtermanni: Emma Mehik
Kämppäisäntä: Niklas Lindström
Jäsenrekisterinhoitaja: Pilvi Lehtonen
Kurszivastaava: Jaakko Ilola
Rahastonhoitaja: Tuula Löfman-Lindström
Toimikuntien puheenjohtajat:
RePaLe: Tommi Haimila
Juhla: Maija Piekkala
Kämppä: Niklas Lindström
Viestintä: Petteri Lammi
Varainhankinta: Iina Vapaavuori, Elisa Teräs

Toimintakalenteri kevät 2006

HELMIKUU

-5.2. JN
-19.2. JN
-22.-25.2. Hiihtis

MAALISKUU

-5.3. JN
-II-lk riihitys
-19.3. JN
-22.3. disko

HUHTIKUU

-renkaidenvaihto
-2.4. JN
-16.4. JN
-17.-23.4. partioviikko
-23.4. paraati ja yrjönpäiväjuhla

TOUKOKUU

-7.5. JN
-21.5. JN
-kevätretki

KESÄ-HEINÄKUU

-Norjan vaellus
-liiteriremontti (samalla johtajahuolto)

ELOKUU

-1.-9.8. kesäleiri
-14.8. ilmopäivä
-15.8. johtajakokous
28.8. syyskaudenavajaiset





Purkua, purkamista ja purkautumista

Petteri Lammi

Lippukuntamme johtajistolle asetettiin viime syksynä mielenkiintoinen haaste: Purkaa Piekkaloiden mökin vaja. Syksyn aikana talkoolaisten päivämääriä ei saatu sopimaan, joten tehtävä uhkasi siirtyä kevättoimintakaudelle. Lippukunnanjohtajamme Meeri Mustonen onnistui kuitenkin naittamaan purkuprojektin osaksi jokavuotuisista toiminnanarviointi- sekä johtajahuoltotapahtumaamme, toimintasuunnitelmaviikonloppua. Näin Heinolassa päästiin puhevetoisen tapahtumien purkamisen ohella myös varsinaiseen toimintaan.

Auringonnoususta auringonlaskuun

Herätessämme tammikuun toisena lauantaia aurinko hipoi jo taivaanrantaan ja sää näytti lupavalta: sopivasti pakkasta ja taivas repeili - loistava työvä. Pihalla odotti hieman erilainen yllätys. Yön pimeässä pikkuriikkiseltä vaikuttanut vaja olikin noin 45 neliön täys paketti, jonka huippu kiiri noin neljään metriin. Hetken kävi ainakin järjestäjien mielessä, että viikonlopusta tulee pelkkä toimintaviikonloppu.

Nuorten miesten ja naisten tuhomimaa on kuitenkin turha

aliarvioida. Reilun tusinan käsiparin, mönkijän sekä talon isännän, Matti Piekkalan, täsmällisten ohjeiden voimin vaja tyhjentyi uudisrakennukseen kuin itsestään, seinäautojen sinkoillessa lähimetsään. Lounasaikaan vajasta oli enää jäljellä tukiranka ja muutama kattopelti muistuttamassa menneestä gloriasta. Loput rakenteista roihusivat iloisina kokkoina pitkin pihapiiriä.

Ongelmaksi meinasi muodostua varsinaisen tukirangan nurin saaminen, varsinkin kun taloudesta ei meinannut löytyä pyykkinarua paksumpaa köyttä. Auringon jo painuessa maille, kahden katkenneen narun sekä yhden vaijerin jälkeen, löytyikin sopivan paksu köysi, jonka avulla pystyimme havainnollistamaan joukkovoiman todellista tehoa. Viidentoista kaskipartiolaisten voimaan ei pysty vinssi, ei mönkijä - se on varma. Vaja sortui kasaan siististi kuin korttipakka.

Vanhat väsyneet myllynpelaajat

Toimintasuunnitelmaviikonlopun luonteeseen on perinteisesti kuulunut kuluneen toimintavuoden arviointi sekä seuraavan suunnittelu. Aiheita tahkottiinkin läpi ehkä liiankin kanssa, esimerkiksi budjetin käsittely koettiin turhana ja käsittelytavaltaan kuivana. Keskiöön nousikin keskustelu

partioahdistuksesta, jossa puitiin läpi syitä sekä seurauksia itse kuhunkin vaikuttaneista tuntemuksista. Keskustelu eteni melko spontaanisti, miltei kaikkien jakaessa jonkin kokemuksen, mutta ainakin allekirjoittaneelle jäi sellainen käsitys, että keskustelua voisi myöhemmin olla syytä jatkaa.

Toisena merkittävänä asiana käsittelylistalla oli toimikuntiemme kohtalo. Toimintakunnat otettiin käyttöön vuoden 2003 toimintasuunnitelmaviikonlopun jälkeen, jotta saisimme jaksotettua vartio- ja laumatason ulkopuolista toimintaamme erilaisiin alakategorioihin. Vuosien kuluessa kultainen lanka kuitenkin katosi ja toimikuntamme ajautuivat kriisiin, jossa niiden koettiin olevan vain painolastia organisaatiossamme - turhia rakenteita, joiden ainoana tehtävänä oli ylläpitää itseään järjestämällä tyhjänpäiväisiä kokouksia. Keskustelu pääsi alkamaan myöhään ja venyi vielä myöhempään, raskas päivätökin painoi selvästi väsyneitä puurtajiaan. Puolesta ja vastaan asetelmassa aloitettu väittely laimeni keskinkertaiseksi huuto-otteluksi, jossa osa väittelijöistä provosoitui ajoin jopa keski-eurooppalais -tyyliseen impulsiivisuuteen, osan pilkissä jo tajunnan tuolla puolen. Lopputuloksena syntyi vaijettu kompromissi, jossa toimikuntien

elinkaarta päätettiin pidentää toistaiseksi.

Vaikka kaikkiin ongelmiin ei ehkä ehditty takertua, oli viikonloppu menestys. Jäljiltämme ei vajasta jäänyt juuri kiveä kiven päälle, ja toiminnallamme

oli rakennettu hyvät puitteet seuraavalle vuodelle. Tärkeintä kaikesta, tämän toimin jälkeen uskallan sanoa, että meillä on yhtenäisin johtajisto, joka meillä ainakaan minun johtaja-aikanani on koskaan ollut.



Meri

Jarno Leppänen

Aikanaan Paloheinässä eli eräs pidetty partiolainen nimeltä Meri.

Meri kunnioitti ystäviään ja rakasti partioihanteita ja häntä oli aina mukava nähdä partiotaapahtumissa. Meri kuitenkin koki partion toisinaan hyvin raskaaksi, eikä myöhemmin enää tuntenut vilpittöntä iloa saadessaan tuottaa toisille onnea. Joskus Meri salaa huokaili ahdistuksesta vastuun painaessa hänen harteitaan.

Kerran Meri sattui Vanhan Viisaan myllynpelaajan katokselle, jossa muutkin partiolaiset usein viihtyivät. Meri tunsu katoksen vanhastaan, mutta nykyään tuskin koskaan ehti viettää siellä aikaa. Katokselle päädyttyään Meri päätti kuitenkin jututtaa Vanhaa Viisasta myllynpelaajaa, joka tuntui tietävän kaiken, mitä katoksen alla tapahtui.

“Meri on nimesi”, Vanha Viisas myllynpelaaja virkkoi, “joten jätä murheesi ja vietä tämä yö katoksella. Kuvittele itsesi meren aalloiksi. Et enää ole vain ahdistunut partiolainen, vaan nuorjättimäiset tyrskyt, jotka nielevät kaiken tieltään. Tee tämä ja

tunnet taas partion riemun.” Vanha Viisas myllynpelaaja vetäytyi yöpuulle ja Meri jäi miettimään kuulemiaan sanoja partiovereidensa kanssa. He pohtivat hartaasti tätä ja kaikkea maan ja taivaan väliltä. Hiljalleen Meri tosiaan tunsu olevansa kuin meren aallot. Kun päivä painui ja tähdet syttyivät, Meren ulappa kävi yhä taajemmaksi ja puhuri yltyi. Hyökyaallot riepottelivat rantakallioita ja kurittivat veneitä kuin kaarnapalasia. Aamun sarastaessa katos oli vain vuolaana virtaavan veden valtaisa kurimus, vaikuttavana pauhaava Meri.

Aamulla Vanha Viisas myllynpelaaja löysi Meren nukkumasta makuupussissaan. Tovereidensa keskellä Meri uinui autuaasti hymynkare kasvoillaan kun Vanha Viisas myllynpelaaja herätti hänet. “Nyt mikään ei saa sinua enää tolaltasi.” Vanha Viisas myllynpelaaja sanoi. “Olet Meri.”

Vielä samana päivänä Meri ryhtyi leirinjohtajaksi ja järjesti ystävineen ikimuistoisen kesäleirin, eikä mikään projekti ollut enää liian vaativa näille iloisille veikoille.

Toimikunnat eilen - ja tänään

Petteri Lammi

Muutaman viime vuoden ajan toimikunnat ovat olleet outo ilmestys lippukuntamme kokoonpanossa. Niihin on törmännyt puolivahingossa puheissa järjestelyvastuusta ja vaikkapa foorumissa. Kuka ei olisi kuullut JN:ssa heittoa “Eikös tuo ole RePaLe:n vastuulla?” Näin toimikunnat päätyivät kuuluisan “Joku Muun” paikalle - ne olivat vain keino sysätä vastuuta pois omalta tontilta. Käytännössä tämä asetti suunnattomat paineet sillä henkilölle, joka johti tätä toimikuntaa - sen puheenjohtajalle. Mikäli tämä henkilö ei toimikuntansa nimissä järjestänyt ohjelmaa, sen toiminta lakkasi. Karu kohtalo toimikunnalle. Tästä hyvä esimerkki on RePaLe, jonka toimikunnan alaista toimintaa ei juuri ollut edellisen puheenjohtajan kaudella 2005. Mutta loppuuko Kaskipartiossa retki-, partio-, ja leiritointia?

Eipä loppunut. Samanaikaisesti lippukunnassamme järjestettiin erittäin paljon laadukasta, monipuolista ja hyvää ohjelmaa - ilman RePaLe:n tukea tosin. Tästä heräsikin kysymys, jota puitiin toimintasuunnitelmaviikon-

lopussa: Mihin tarvitsemme toimikuntia?

Suora vastaus on: Emme mihinkään! Keksimme lukuisia syitä, minkä takia toimikunnat ovat tarpeettomia, turhia ja suorastaan häitäksi toiminnallemme. Lippukunnassamme varsinaisen toiminta tapahtuu jo, meitä ei hyödytä säilyttää turhia toimikuntia ja keinotekoisia titteleitä. Emme kuitenkaan olleet valmiita poistamaan kolme vuotta käytössä ollutta työkalua. Miksi?

Ilmeisistä ongelmistaan huolimatta toimikunnat voisivat olla toimiva tapa tehdä partiota Kaparyssa. Se oli havaittavissa viime syksynä viestintätoimikunnassa. Suurin kompastuskivi ei ole toimikuntien rakenteessa tai edes niiden puheenjohtajissa, vaan meidän yhteisessä tavassa käsitellä nämä toimikunnat ja niiden toiminta. Kinkkinen kysymys onkin ollut: kuka kuuluu johonkin toimikuntaan ja miten?

Aikaisemman olettamuksen mukaan kuului toimikuntaan, jos osallistuit sen kokoukseen tai järjestit jonkin tapahtuman toimikunnan nimissä. Tässä menimme metsään. Helpompaa olisi ajatella, että kaikki, jotka osallistuvat

jonkinlaiseen toimintaan; kirjoittaa kameliin, käy lpk-retkellä, osallistuu myyjäisiin, kuuluvat aina vastaavaan toimikuntaan. Sama toimii järjestelypuolella. Sen sijaan, että vaatisimme RePaLe:aa järjestämään jonkin retken, meidän on ymmärrettävä, että kun joku järjestää jonkin retken, hän on omalta osaltaan edistämässä toimikunnan toimintaa. Koska todentotta, me olemme toimikunnat, ja meidän toimintaamme muodostaa toimikuntien toiminnan.

Miksi sitten säilyttää toimikunnat, jos toimintamme on kerran jo olemassa? Syy siihen piilee siinä, että on kätevää voida erotella erilaiset toimintamme toisistaan. Lisäksi toimikuntien puheenjohtajat ovat perillä siitä, mitä heidän “alallaan” tapahtuu, tai pitäisi tapahtua. Näin lippukunnanjohtajamme ei tarvitse murehtia aivan kaikista tapahtumista. Lisäksi puheenjohtajat ovat oman alansa asiantuntijoita, vanhoja viisaita myllynpelaajia, joiden puoleen voi kääntyä, jos haluaa toimikunnan toiminnasta lisätietoa. Näin vältymme keksimisestä pyörää uudelleen aivan joka kerta.